

Svatý týden (17. – 20. 4.): Vstup do svatého města

V závěru tohoto „svatého“ týdne vyvrcholí naše cesta přípravy na křestní obnovu (či na křest) slavením velikonočního třídní, kdy budeme mít možnost obnovit (či poprvé vyslovit) své křestní vyznání a sliby. Už v tichých chvílích tohoto týdne se na to konkrétně připravíme. V textech na pondělí, úterý a středu jsou nabídnuty tzv. „písne o Božím služebníkovi“ z Izajáše a jako doplnění průběžná četba „řečí ve večeradle“ (J 14 - 16). To vše na sebe nech bez velkého hloubání jednoduše působit. Navíc (nebo i místo toho) by sis měl(a) v modlitbě projít následující tři základní kroky velikonoční obnovy křtu, které jsou zpečetěním toho, na co jsme se v posledních týdnech připravovali:

1. „*Obráťte se!*“ (Mk 1,15; srov. Sk 2,38a);
2. „*Věřte evangeliu!*“ (Mk 1,15; srov. Sk 2,38b);
3. „*Proste a bude vám dáno!*“ (Lk 11,9.13; srov. Sk 2,38c).

Tyto tři rozměry zdůrazněné v evangeliu připomíná i Petr ve svém letničním kázání:

„(1.) *Obráťte se*, (2.) *každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů* a (3.) *dostanete dar Ducha svatého*“ (Sk 2,38).

A že totéž platí i pro nás je zřejmé z toho, co ihned potom dodává: „*Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh*“ (Sk 2,39).

První dva kroky křestního vyznání prožijeme formou **slavení svátosti smíření** (např. v pondělí 18. 4. od 17:00 ve farním sále nebo dle telefonické domluvy kdykoli během Svatého týdne a velikonočního třídní) a formou **odpovědi na níže uvedené otázky** při slavení noční vigílie Zmrtvýchvstání Páně (od 22:00 v kostele sv. Mikuláše):

1. krok („Obráťte se!“): Jasně „NE“ vůči zlu a Zlému v našich životech

* ***Chceš žít ve svobodě Božích dětí a zřikáš se proto hříchu?*** (zde jsou myšleny té konkrétní hříšné činy, slova, myšlenky, vztahy, postoje; vše, co zraňuje a uzavírá do sebe)

* ***Chceš, aby tě hřích nikdy neovládl, a zřikáš se proto všeho, co k němu láká?*** (zde je třeba myslet na situace, o kterých víš, že tě lehce přivedou ke hříchu)

* ***Zřikáš se tedy ducha zla, všeho, co působí a čím se pyšní?*** (především vše temné, nejasné, protibožské ve tvém životech - např. spiritismus, okultismus, kartářství, věšty, pověry, víra v převtělování, vazba na různé „přírodní“ léčitele, fascinace čímkoli apod.)

2. krok („Věřte evangeliu!“): Jasně „ANO“ k Božímu volání na cestu následování

* ***Věříš v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země?*** (Bůh, který je ti Otcem i Matkou, bezvýhradně tě miluje takového či takovou, jaký či jaká jsi, a touží, abys nabyl či nabyla podoby Kristovy)

* ***Věříš v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se narodil z Marie Panny, byl ukřižován, pohřben, vstal z mrtvých a sedí po pravici Otcově?*** (Bůh, který vzal na sebe všechny tvé hříchy a bolesti, pronesl tě do plnosti života, abys měl či měla účast na jeho vzkříšení a plnosti života)

* ***Věříš v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení z mrtvých a život věčný?*** (Bůh, který přebývá ve tvém srdci, proměňuje tě, odpouští, uzdravuje, zahrnuje svými dary, začleňuje do těla Kristova a posílá ke službě)

Třetí krok křestního vyznání, prosbu o nové a hlubší vylití Ducha svatého, budeme moci společně vyslovit, tak jako je tomu ostatně pokaždé, při slavení eucharistie, konkrétně pak také při modlitebním večeru na Velikonoční pondělí (od 19:00 na faře). Této novosti Ducha se pak také budeme otevírat po celou velikonoční dobu, čímž se připojíme k očekávání učedníků věrných Kristovu příkazu z Lk 24,49: „*Zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti.*“ K přípravě na to slouží následující řádky:

3. krok („Proste a bude vám dáno!“): Prosa o nové vylití Ducha svatého

Přemýšlej nejprve, jak tě Bůh doposud vedl a jak bys mohl(a) *zformulovat svoji osobní prosbu o nové vylití Ducha.* Může k tomu pomoci osobní rozhovor s knězem nebo s někým, kdo tě duchovně doprovází (ať již nyní, během Svatého týdne, nebo později během velikonoční doby). Tématem tohoto rozhovoru by měla být tvoje osobní cesta s Bohem v těchto týdnech. Samozřejmě, že existují věci, které můžeme říci pouze někomu, k němuž máme velkou důvěru; a něco patří pouze do zpovědi. Zde jde o to, abys poznal(a), jaký krok směrem k Bohu máš ve své současné životní situaci udělat, a co to pro tebe osobně znamená prosit o nové vylití Ducha svatého do tvého života. Zde jsou příklady některých životních situací vhodných pro tuto odvážnou a důvěryplnou prosbu:

- Někteří poprvé vědomě přistupují k Bohu a prosí jej, aby jim pomohl v jejich hledání.
- Jiní jednoduše prosí o růst ve víře („*Pane věřím, pomoz mé nedověře.*“) nebo o to, aby je Bůh uschoptil udělat další krok. Snad nejprve potřebují pomoc v nějaké obtížné situaci nebo v sobě musí najít odvahu přinést nějaký problém svého života před Boha.
- Dospívající snad poprvé odkryjí nabídku Ježíšova přátelství a řeknou mu: „Jsem připraven jít s tebou a učit se od tebe.“
- Někteří obnoví svůj křestní slib, a tak novým způsobem řeknou své „ano“ ke smlouvě, jíž s nimi Bůh ve křtu uzavřel (základní rozhodnutí; obnova křtu).
- Kdo již dlouho vědomě žije svoji křestní smlouvu, bude snad prosit o „upevnění“ v následování a službě a o obnovu milosti biřmování (obnova biřmování).
- Někteří s tím spojí nabídnutí se pro nějakou službu a prosbu o vyslání k této službě.
- Řeholníci svoji odpověď shrnou do obnovy řeholních slibů, jáhni a kněží obnoví své „tady jsem“ vyslovené při svěcení.
- Manželé mohou obnovit svůj vzájemný slib lásky a věrnosti a společně si vyprošovat nové a hlubší pozehnání do dalšího života.
- Někteří cítí nějaké velmi konkrétní volání; měli by Bohu říci své „ano“ ve zcela určitém bodě. Tito lidé pak tedy velmi jednoduše před Bohem vysloví to, co odpovídá tomuto novému volání.
- Někdo si uvědomuje, že jej Bůh zve k celostnému bezvýhradnému odevzdání se, k odevzdání se, jež vychází z hloubky jeho srdce, jež se snad již dlouhý čas připravovalo, ale v těchto dnech je umožněno Božím Duchem („druhé obrácení“).

Každý pak s tímto krokem spojí prosbu o „*moc z výsosti*“ (srov. Lk 24,49) – vše může vyslovit v osobní modlitbě a pak také před svědky, např. při modlitebním večeru na faře o Velikonočním pondělí (od 19:00) nebo při setkání svého malého společenství během velikonoční doby. Co Bůh pak učiní, to je jeho svobodným darem. *A přece k té naší připravenosti a otevřenosti patří ještě i to, že Boha z celého srdce o tohoto Ducha prosíme* (viz L 11,13). Bůh tě pak může obdarovat tím, co on považuje za dobré: pomocí, o kterou jsi prosil(a), posílením ve víře či bohatou zkušeností s Duchem. Dej prostor touze Ducha ve svém srdci a výběr konkrétních darů přenechej samotnému Dárci (srov. Ř 8,27).

Dopis Ježíšovi: Během Svatého týdne jsi také pozván(a) k tomu, abys napsal(a) dopis Ježíšovi, ve kterém můžeš ještě osobnějším způsobem vyjádřit všechny tři kroky křestního vyznání. V tomto dopise mu vyslov díky za všechny obdržené milosti. Především mu řekni, že mu chceš hlouběji než dosud světit svůj život tak, aby tě mohl vést, jak a kam sám chce. Odevzdej mu všechny své plány, své sny, své naděje do budoucna. Můžeš tam na jeho kříž položit i některé své konkrétní hříchy. Můžeš v tomto dopise před Ježíše přinést i svá zranění, bolesti, zklamání, strachy a nezdravé závislosti. Dovol mu pak, aby byl zcela Pánem tvého života, a popros jej o to, co ti vyvstalo v srdci při tvé osobní prosbě o nové vylíčení Ducha svatého.

Pozn.: Na začátku vigilie Zmrtvýchvstání Páně (od 22:00 před kostelem sv. Mikuláše) budeš mít příležitost tento dopis Ježíšovi „odeslat“ hozením do požehnaného „ohně Boží lásky“ (nikdo jiný jej nebude číst; osvědčilo se udělat si kopii a schovat si ji pro pozdější připomínku tvého odevzdání se).

Z preface: *Svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože, vzdávám ti díky skrze našeho Pána, Ježíše Krista. Neboť on nás neodsoudil, ale dal se odsoudit za nás a byl za naše hříchy přibit na kříž. Svou nevinou smrtí nás vykoupil a svým vzkříšením nám otevřel přístup k tobě. Proto tě chválím...*

Žalm týdne: Ž 22

Doprovodná četba: ŽK IV. Meditace o umučení Krista)

Liturgická modlitba: *Všemohoucí, věčný Bože, tys nám poslal svého Syna: stal se člověkem, ponižil se a byl poslušný až k smrti kříže; dej, ať také my za všech okolností konáme tvou vůli, abychom tvého Syna následovali a měli účast na jeho vzkříšení.*

Květná neděle

Mt 21,1-11

Dnes vstupuješ do závěrečného týdne přípravy na velikonoční obnovu svého křtu. Pozoruj tedy Ježíše vjíždějícího na oslátku do Jeruzaléma a spolu se zástupy se ptej: „*Kdo to je?*“ Kým se pro tebe Ježíš za poslední týden stal? Vnímáš, že do předměstí tvého srdce vjíždí někdo, kdo ti přináší plnost života? Pozvi jej dál a rozhodni se prožít tento týden ve velmi intenzivním společenství s ním. Můžeš se také pustit do psaní svého „dopisu Ježíšovi“.

Pondělí

Iz 42,1-7 + J 14

Dnes si kromě (či místo) prosté četby první „písně o Božím služebníkovi“ z proroka Izajáše a první části Ježíšovy „řeči ve večeřadle“ z Janova evangelia můžeš v modlitbě projít **1. krok křestního vyznání:** „NE“ ke hříchu ve svém životě (srov. J 14,30-31: „*Vstaňte, pojedte odtud,*“ tj. z těch situací, kde nás svádí „*vládce tohoto světa*“). Pokračuj v tomto duchu ve psaní dopisu Ježíšovi.

Úterý

Iz 49,1-6 + J 15

S četbou další „písně o Božím služebníkovi“ či další „řeči ve večeřadle“ dnes spoj promyšlení **2. kroku křestního vyznání:** „ANO“ k následování Krista (srov. J 15,9-11: toto tvé „ANO“, toto naroubování na „*vinný kmen*“ je nutné proto, aby Ježíšova „*radost byla ve vás a vaše radost aby byla plná*“). Pokračuj ve psaní dopisu Ježíšovi.

Středa

Iz 50,4-9 + J 16

Dnes, těsně před vstupem do srdce liturgického roku, do velikonočního třídní, vnímej při četbě třetí „písně o Božím služebníkovi“ a třetí části Ježíšovy „řeči ve večeřadle“ příslibení daru Ducha Utěšitele, Ducha Přímluvce, a připrav se tak na **3. krok křestního vyznání:** očekávání „plnosti radosti“ (srov. J 16,24: „*Proste a dostanete, aby vaše radost byla plná!*“). Pokračuj v tomto duchu ve psaní dopisu Ježíšovi.

Velikonoční třídení (21. – 24. 4.): Obnovení křestních slibů

„Největší tajemství vykoupení lidstva slaví církev každoročně od večerní mše na památku Večeře Páně na Zelený čtvrtek až do nešpor neděle Zmrtvýchvstání Páně“ (LC 38).

Proto je velmi vhodné, abys tento vrchol liturgie církve i těchto exercicií mohl(a) strávit jako jakousi třídení farní rekolekci, jako tři dny ztišení, kdy se osobní i společnou modlitbou, katechezemi a rozhovory necháš uvádět do velikonoční liturgie. Tu se pak snaž neprožít jako pouhý (nadšený či kritický) divák, ale jako účastník dramatu spásy znovu a znovu v liturgii zpřítomňovanému. V tom ti kromě slavení liturgie Zeleného čtvrtku, Velkého pátku, Vigilie Zmrtvýchvstání a Slavnosti Zmrtvýchvstání mohou pomoci i další setkání, která se budou ve farnosti konat, jako např. bdění v Getsemanech ve čtvrtek v noci, velkopáteční ranní chvály, křížová cesta městem, bílosobotní ranní liturgie četby, bdění u hrobu, obřad Effatha apod. (viz doprovodné poznámky; podrobný rozpis viz farní Zpravodaj). Jako osobní biblicko-liturgický průvodce velikonoce ti pak mohou posloužit následující podněty k denním tichým chvílím během velikonočního třídení:

Žalm týdne: Ž 22 **Doprovodná četba:** ŽK IV. Meditace o umučení Krista (pátek), VI. Tajemství Božího utrpení (sobota), V. Kristovo vzkříšení jako pramen naděje (neděle)

Zelený čtvrtek - památka poslední večeře (21. 4.)

J 13,1-15

„Mši, která se slaví večer na Zelený čtvrtek si chce církev připomenout poslední večeři, při níž Pán Ježíš v noci, kdy byl zrazován, ukázal všechnu svou lásku do krajnosti těm, která zanechával ve světě, obětoval Bohu Oci svoje tělo a svou krev pod působami chleba a vína, dal je apoštolům k požívání a přikázal jim a jejich nástupcům, aby to konali na jeho památku... Mytí nohou vybraným mužům, které se podle tradice koná v tento den, naznačuje službu a lásku Kristovu, neboť on přišel, aby sloužil, a ne aby se jemu sloužilo“ (LC 44 a 51).

V dnešním textu a večer při mši na sebe nech působit scénu ve večeradle a prožij, že jsi jedním z učedníků, kterým Ježíš umývá nohy (v. 5), jedním z učedníků, které miluje „až do krajnosti“ (v. 1), jedním z učedníků, kterým chce dát právě o těchto velikonočních svůj „podíl“ na plnosti života (v. 8), ale také „příklad“, abys jednal(a) jako on (v. 15).

Pozn.: Po mši svaté se symbolickým mytím nohou (od 18:00 ve farním sále) jsi dnes zván(a) k adoraci v „Getsemanské zahradě“ (po 19. hod. ve farním sále).

Velký pátek - památka umučení Páně (22. 4.)

Iz 52,13 - 53,12

„V tento den, kdy náš Velikonoční Beránek - Kristus - je obětován, církev uvažuje o umučení svého Pána a Ženicha, uctívá kříž, připomíná si své zrození z Kristova boku, když umíral na kříži, a modlí se za všechny lidi... Na Velký pátek ať se zachovává přísný půst zdrženlivosti od masa a újmy; doporučuje se ho zachovávat i na Bílou sobotu, aby církev s povznesenou a otevřenou duší vstoupila do radosti neděle Zmrtvýchvstání Páně“ (LC 58 a 39).

Půst dnešního dne nemá být nepřijemnou povinností, ale má ti umožnit ve svobodě od věcí nepotřebných i potřebných vidět hlouběji Krista povýšeného na kříž. Ve světle čtvrté „písně o Hospodinově služebníkovi“ si všimni a do hloubky prožij především tři důležité věci: to vše se stalo „pro tebe“; to vše ti přineslo obrovské požehnutí (srov. symbol krve a vody tryskající z Kristova boku; J 19,34); to vše ti již bylo zdarma darováno.

Pozn.: Kromě ranních chval a biblického úvodu (od 9:00 ve farním sále) jsi dnes zván(a) ke sledování krátkého filmu MOST symbolicky přibližujícího nesmírnou Otcovu lásku ke každému z nás (tři projekce od 12:00 - 17:00 - 19:30 ve farním sále), na křížovou cestu městem (začínáme v 15:00 u sv. Mikuláše) a velkopáteční obřady (18:00 tamtéž).

Bílá sobota - den ticha (23. 4.)

Lk 23,49-56

„Na Bílou sobotu trvá církev na modlitbách u Kristova hrobu a uvažuje o jeho umučení a smrti, a také o jeho sestoupení mezi mrtvé. Očekává v modlitbě a postu jeho vzkříšení“ (LC 73).

Udělej si i ty dnes den ticha. Napodob ženy, které to „všechno viděly“ (v. 49.55) a „zachovaly sváteční klid“ (dosl. „šabbat“ - spočinutí). Člověk potřebuje ticho, aby mohl do hloubky prožít, že Kristus sestupuje i do jeho „říše stínů“, do jeho „pekla“, do jeho temnoty, slabosti a bezmoci („mezi mrtvé“, jak vyznává liturgie). Už zde však září předzvěst vzkříšení (v. 54 zní doslova: „Byl den přípravy a šabbat již začínal zářit.“). K prohloubení můžeš použít „Homilii na velkou svatou sobotu“ (viz příloha č. 5).

Pozn.: Celý dnešní den ticha můžeš zahájit společným slavením liturgie četby s biblickým úvodem k celému dni ve farním sále od 9:00. Poté můžeš využít příležitosti k osobnímu rozhovoru s knězem, který bude po celý den k dispozici na faře. Také se od 13:30 ve farním sále můžeš účastnit posledních obřadů přípravy katechumenů (pomazání olejem, volba jména a obřad Effatha) a prohloubit i svoji osobní přípravu na obnovu křtu.

Vigilie zmrtnýchvstání Páně - svatá noc (23. 4. od 22:00)

„Z prastaré tradice je tato noc zasvěcena Pánu... V ní totiž církev s bdělostí očekává (to je smysl slova „vigilie“) vzkříšení Pána a slaví svátosti uvádějící do křesťanského života... Už na počátku církev každoročně slavila velikonoce, slavnost všech slavností, především noční vigilií. Vždyť Kristovo vzkříšení je zárukou naší víry a naděje, a křtem a bířmováním jsme byli zapojeni do Kristova velikonočního tajemství, s ním jsme zemřeli, s ním jsme byli pohřbeni, s ním vzkříšení a s ním také budeme kralovat. Tato vigilie je také očekáváním příchodu Páně ve slávě“ (LC 77.80). „Velikonoční vigilie je uspořádána takto: po slavnosti velikonoční svíce a po velikonočním chvalozpěvu (to je první část vigilie - **slavnost světla**) církev svatá uvažuje o podivuhodných skutcích, které činil Pán Bůh svému lidu od počátku (druhá část - **bohoslužba slova**) až do doby, kdy po znovuzrození nových údů ve křtu (třetí část - **křestní bohoslužba** o obnova křestních slibů) je pozvána ke stolu, který připravil církvi Pán na památku své smrti a vzkříšení, dokud nepřijde (čtvrtá část - **slavení eucharistie**)“ (LC 81).

Při slavení této nejdůležitější liturgické slavnosti celého křesťanského roku, na počátku nesené symbolikou světla zahánějící temnotu noci, se pak nech starozákonními čteními (kterých může být až sedm, letos budou čtena čtyři z nich) vtáhnout do úžasného dramatu dějin spásy vrcholícího ve velikonočním „aleluja“ a ve zvěsti o Kristově vítězství nad smrtí. Poté, při křestní bohoslužbě, prožij obnovu svého křtu a vyslov své „NE“ hříchu a „ANO“ novému životu v tobě. Jako zpečetění Kristovy věčné smlouvy s lidmi (s tebou!) a předchůz' plného příchodu Božího království pak slav eucharistickou hostinu.

Pozn.: Na slavení vigilie se velmi dobře obleč, v kostele lze očekávat velkou zimu. Po noční liturgii, která začíná ve 22:00 žehnáním ohně v prostoru za kostelem sv. Mikuláše a bude pravděpodobně končit po půlnoci, jsi zván(a) na faru k zahřátí se horkým čajem a k pokračování oslavy chvalozpěvem, liturgickým tancem i prostým přátelským pobytím v menším společenství.

Zmrtnýchvstání Páně – neděle (24. 4.)

J 20,1-31

„Mše velikonoční neděle má být slavena co nejslavněji“ (LC 97). Lze přinést pokry k pozhnání.

Šimon Petr, Jan, Marie Magdalská, Kleofáš a jeho druh (srov. Lk 24,13-35), ostatní učedníci, Tomáš...: s každým se vzkříšený Ježíš setkává jinak, jedinečně. Takové setkání je připraveno i pro tebe - skrze dar Ducha svatého (v. 22), který můžeš právě dnes zvlášť intenzivně očekávat (evangelista Jan vidí velikonoce a letnice jedním jediným pohledem). I ty jsi ten „učedník, kterého Ježíš miloval“ (v. 2), i ty máš mít „věřice život v jeho jménu“ (v. 31). A to stojí za to slavit „co nejslavněji“.

Příloha č. 5: Ze starobylé homilie na Svatou sobotu

Co se to děje? Na zemi je dnes veliké ticho. Veliké ticho a samota. Veliké ticho, protože Král spí. Země se zděsila a zmlkla,¹ protože vtělený Bůh usnul a vyburcoval ty, kteří od věků spali. Vtělený Bůh zemřel a oťrásl říší mrtvých.

Jistě jde hledat praotce lidstva jako ztracenou ovci.² Jistě chce navštívit ty, kdo se nacházejí v naprostých temnotách a ve stínu smrti;³ jistě přichází vysvobodit z bolesti uvězněného Adama spolu s uvězněnou Evou, jako Bůh i Evin syn.⁴

Pán k nim vešel vyzbrojen vítězným křížem. Jakmile ho praotec Adam uviděl, v úžasu se bil v prsa a na všechny volal: „Můj Pán ať je se všemi!“ A Kristus Adamovi odpovídá: „I s tebou!“ Chápe ho za ruku a burcuje ho slovy: *Probud' se, spáči, vstaň z mrtvých, a Kristus ti zazáří!*⁵

Já jsem tvůj Bůh a pro tebe jsem se stal tvým synem; pro tebe a pro ty, kteří se mají z tebe narodit nyní říkám a s veškerou mocí poručím těm, kdo byli v poutech: Vyjděte ven. A těm, kdo byli v temnotě: Mějte světlo. A spícím: Vstaňte.

Přikazuji ti: Probud' se, spáči, přece jsem tě neučinil proto, abys prodléval spoutaný v podsvětí. Vstaň z mrtvých, neboť já jsem život těch, kdo zemřeli. Vstaň, dílo mých rukou, vstaň, můj obraze učiněný k mé podobě.⁶ Vstaň a vyjděme odtud. Neboť tys ve mně a já v tobě,⁷ jsme přece jedna nedílná osoba.

Pro tebe jsem se stal já, tvůj Bůh, tvým synem. Pro tebe jsem já, Pán, přijal tvou podobu služebníka. Pro tebe jsem já, který jsem na nebi, přišel na zem a do podsvětí. Po tebe, člověče, jsem byl jako člověk, bez pomoci, odložený mezi mrtvé.⁸ Pro tebe, který jsi vyšel ze zahrady,⁹ jsem byl ze zahrady vydán Židům¹⁰ a v zahradě ukřižován.¹¹

Pohled' na můj poplivaný obličej, to jsem snesl pro tebe, abych v tobě obnovil dřívější dech.¹² Pohled' na mé zpolíčkované tváře; to jsem snesl, abych tvou porušenou podobu obnovil opět k svému obrazu.

Pohled' na má zbičovaná záda; to jsem snesl, abych odstranil břemeno hříchů tížící tvá ramena. Pohled' na mé ruce šťastně přibité ke kmeni kříže; to pro tebe, jenžs kdysi nešťastně vztáhl svou ruku ke kmeni v ráji.

Usnul jsem na kříži a kopí proklálo můj bok. To pro tebe, který jsi usnul v ráji a nechal vyvést ze svého boku Evu. Můj bok vyléčil ránu ve tvém boku. Můj spánek tě vyvede ze spánku podsvětí. Mé kopí zadrželo kopí namířené proti tobě.

Vstaň, vyjděme odtud! Nepřítel tě vyvedl z rajské země; já už tě neusadím do ráje, ale na nebeský trůn. On tě zahnal od stromu života, který byl předobrazem; avšak já jsem sám život, a hle, jsem s tebou spojen. Určil jsem cheruby, aby tě opatrovali jako služebníci a přikazují jim, aby tě měli v takové úctě, jaká přináleží Bohu.

Trůn s cheruby je uchystán, nosiči jsou pohotově a připraveni, svatební komnata je vystrojena a jídla přichystána. Věčné stánky a příbytky jsou vyzdobeny, poklady věčných statků otevřeny a nebeské království je připraveno už od věků.

¹ Ž 76,9; ² Srov. Lk 15,3n; ³ Srov. Lk 1,79; ⁴ Srov. Gn 3,15; ⁵ Ef 5,214; ⁶ Srov. Gn 1,27; ⁷ Srov. Jan 17,21.23; ⁸ Srov. Ž 88,5.6; ⁹ Srov. Gn 3,23; ¹⁰ Srov. Jan 18,1n; ¹¹ Srov. Jan 19,41; ¹² Srov. Gn 2,7.

První týden velikonoční (25. – 30. 4.): Modlitba v Duchu

„Slavení velikonoce pokračuje v době velikonoční. Padesát dní od neděle Zmrtvýchvstání Páně do neděle Seslání Ducha svatého se slaví s radostným jásotem jako jeden sváteční den, jako 'velký den Páně'... Dospělí, kteří přijali ve velikonoční vigílii svátosti uvedení do křesťanského života, jsou po celou tuto dobu zasvěcováni do tajemství víry“ (LC 100 a 102).

V době velikonoční se chceme učít čerpat ze sedmi základních pramenů života v Kristu (proto se též velikonoční době říká „mystagogie“ - uvádění do tajemství). Těmito prameny pro nás jsou především: (1) osobní modlitba, (2) společenství křesťanů, (3) Boží slovo, (4) svátostná liturgie, (5) charismata a (6) stálé vrůstání do Kristova bohatství (srov. také Katechismus katolické církve, KKC 2563 - 2660). Na závěr pak prožijeme, že nově darovaný či oživený dar Ducha v nás touží přetékat do (7) služby druhým lidem, rozdáváním se v nás rozmnožuje, a tak se sám stává dalším pramenem života i pro nás.

V době velikonoční budeme nyní častěji odkazovat na *Katechismus katolické církve* (KKC), který vedle již zavedené četby Cantalamessovy knihy *Život pod vládou Kristovou* (ŽK) doporučujeme jako další doprovodnou četbu.

Tento týden můžeš proto sledovat, do jaké šířky a hloubky čerpáš z prvního pramene života v Duchu - z osobní modlitby: „*Duch svatý je 'živá voda', která v modlícím se srdci 'tryská do života věčného' (J 4,14). On nás učí, abychom ji čerpali ze samého pramene: z Krista. V křesťanském životě jsou prameny, kde nás Kristus očekává, aby nás napojil Duchem svatým*“ (KKC 2652). Četba Katechismu ti může pomoci, jak jsou v tvé modlitbě zastoupeny všechny základní výrazy modlitby: velebení a klanění, chvála, díkůvzdání, přímluva a prosba (srov. KKC 2623 - 2643). Avšak především buď citlivý(á) k tomu, jestli nejsi od ústní a rozjímavé modlitby více veden(a) k modlitbě vnitřní, k modlitbě lásky, ke spočinutí v pohledu Milovaného, ke hluboké „bdělosti srdce“, která proniká všechny formy tvé modlitby (srov. KKC 2697 - 2791). Tato vnitřní modlitba, je podle Katechismu modlitbou Božího dítěte, modlitbou hříšníka, jemuž bylo odpuštěno, nejjednodušším výrazem tajemství modlitby, darem, vztahem smlouvy, nasloucháním Božímu slovu, tichem, spojením s Kristovou modlitbou, společenstvím lásky, vytrvalostí v temné noci víry. Nakonec je však modlitba také bojem proti překážkám a pokušením, která se budou jistě i nadále proti tvému rozhodnutí vytrvat v tichých chvílích i po exerciciích vzpírat. Proto tento týden zvláště také pros a bojuj o pokoru, důvěru a vytrvalost, kterými tě Pán chce vyzbrojit pro tvůj další život modlitby (srov. KKC 2725 - 2745).

Důvěřuj, že si Bůh najde svoji vlastní cestu k prohloubení tvé osobní modlitby. Někomu k vytvoření prostoru k hlubší modlitbě pomáhá např. hlasitá recitace chválicích žalmů, chvalo zpěv, opakování nějaké klíčové věty z Písma, východní tzv. „modlitba Ježíšova“ (čili neustálé opakování modlitby „Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého, smiluj se nade mnou hříšným – hříšnou“), opakování zpěv kánonů (např. z Taizé) nebo kontemplativní styl modlitby růžence. Tento týden se prostě snaž vytvořit prostor, ve kterém se v tobě bude moci dar modlitby v Duchu rozvinout.

Pozn.: Na Velikonoční pondělí můžeš svoji velikonoční radost ze vzkříšení přijít slavit do Aquafóra ve Františkových Lázních, kde se od 16:00 do 18:00 sejdem k „*Total Immersion Joy Celebration*“ – vážně-nevážně vodní i podvodní „slavnosti zaplavující velikonoční radosti ze vzkříšení“ (vstupné dle běžného ceníku, plavky nutné ☺). Kromě vodního skotačení pro malé i velké si zde možnost prožití intenzivní symboliky původně běžně praktikovaného křtu ponořením, které symbolizovalo smrt starého člověka (vynoření je pak silným znamením vzkříšení a nového života). Od 19:00 je pak ve farním sále prostor pro *společnou modlitbu chval a prosb za nové vylití Ducha*.

Liturgická modlitba: *Bože, tvůj jednorozený Syn slavně přemohl smrt a otevřel nám nebe, a my ti dnes za to děkujeme a slavíme jeho vzkříšení. A prosíme tě: obnov nás svým Duchem, abychom vstali k novému životu a našim světlem aby byl Kristus.*

Pondělí**J 4,1-26**

Zázrak modlitby v Duchu začíná u studny, ke které spolu se Samařankou přicházíme načerpat vodu (symbol Ducha). Zde se Kristus setkává s člověkem: hledá tě, dříve než tys jej hledal(a), a prosí: „*Dej mi napít!*“ Ježíš žízni (J 19,28); jeho prosba vychází z hlubin Božího srdce, které touží po tobě a chce tě uvést do uctívání „*v Duchu a pravdě*“ (v. 23).

Pozn.: Odpoledne pak nezapomeň na Total Immersion Joy Celebration v Aquafóru (od 16:00 do 18:00) a večer na modlitební večer ve farním sále (od 19:00).

Úterý**Ž 63,2-9**

Ať jsme si toho vědomi nebo ne, v modlitbě se Boží žízeň setkává s naší žízni. Bůh žízni po tom, abychom my po něm žíznil (srov. J 7,37; Zj 21,6; 22,17). I tvá modlitba je milující odpovědí na žízeň jednorozeného Syna. Objev hluboko v sobě tuto, možná již dlouhou zasypanou žízeň - a pramen vnitřní modlitby. A přístup... Znovu a znovu.

Středa**J 15,1-11**

Osmkrát používá Jan v tomto krátkém úryvku slovíčko „*zůstat*“. Zůstat v Kristu, v jeho lásce, umožnit Kristu a jeho slovu zůstat v nás - to je základem, cílem a jedinou „*metodou*“ vnitřní modlitby, modlitby srdce. Ta se pak stává cestou k nesení ovoce, k oslavení Otce a k plnosti radosti.

Čtvrtek**Ga 4,1-7**

Nový dar Ducha v tobě chce probudit nejen vědomí Božího dětství, ale i novou hlubokou dětskou modlitbu k Otci (aram. slovo „*Abba*“ lze volně přeložit jako „*Tati*“), modlitbu, která tryskala ze srdce i Ježíšovi (srov. Mk 14,36; Ř 8,14-17). Tímto zvoláním, které jako by z člověka mělo tryskat samo (je to Duch, kdo „*volá*“!), projevuje Boží dítě radostnou jistotu, že Bůh, Otec Ježíše Krista, je s ním nyní v takovém svazku lásky, z něhož je (kromě něho samotného) nemůže nic vyloučit.

Pátek**Ko 3,9-17**

Při obnově křtu jsme znovu „*ze sebe svlékli starého člověka*“ a „*oblékli člověka nového*“ (takto - v minulém čase - to na rozdíl od ekum. překladu stojí ve v. 9 v řeckém textu). Znovu a znovu však z tohoto daru musíš žít a „*oblékat*“ nové šatové „*doplňky*“ (v. 12nn). Jedním z nich je i Boží oslava zpěvem „*v Duchu*“ (srov. Ef 5,19-20). Možná, že v tobě Duch svatý chce probudit i tento rozměr společné modlitby, který zprostředkovává hluboký „*pokoj Kristův*“ v „*jednom společném těle*“.

Sobota**Ř 8,26-30**

„*Dokonce i na trhu nebo při procházce je možné se často a horlivě modlit. I tehdy, sedíte-li ve svém obchodě, a dokonce i při vaření*“ (Jan Zlatoústý). Toto je uskutečnitelné pouze v Duchu, který sám je naší neustálou modlitbou, „*sténáním*“ po dovršení našeho povolání Božích dětí. Boží sláva se z tvých pravidelných setkání s oslaveným Kristem touží rozlévat do celého dne (Ef 6,18; 5,20; 1 Te 5,17). Krásným a užitečným prostředkem k dosažení postoje této „*stálé*“ modlitby je např. dar modlitby v jazycích, ale také různé „*střední modlitby*“, žalmy, kánony, modlitba růžence či východní „*modlitba Ježíšova*“.